

Sygn. akt I PK 158/11

POSTANOWIENIE

Dnia 2 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Iwulski

w sprawie z powództwa J. Z.
przeciwko PGE Górnictwu i Energetyce Konwencjonalnej Spółce Akcyjnej
Oddziałowi Kopalni Węgla Brunatnego B.
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 marca 2012 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 24 czerwca 2011 r.,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
odstępując od obciążenia powoda zwrotem kosztów
postępowania na rzecz strony pozwanej.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 czerwca 2011 r., Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w uwzględnieniu apelacji strony pozwanej (PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna Spółka Akcyjna Oddział Kopalnia Węgla Brunatnego B.) od wyroku Sądu Rejonowego-Sądu Pracy z dnia 15 stycznia 2010 r., w sprawie z powództwa J. Z. o odszkodowanie, zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji w ten sposób, że obniżył zasądzone w tym wyroku od strony pozwanej na

rzecz powoda odszkodowanie z kwoty 21.814,12 zł do kwoty 5.970,06 zł i odpowiednio zmodyfikował rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania przed Sądem pierwszej instancji, a w pozostałym zakresie oddalił apelację strony pozwanej i orzekł o kosztach postępowania odwoławczego.

Od wyroku Sądu Okręgowego w części oddalającej powództwo powód wniósł skargę kasacyjną, w której wniosek o przyjęcie do rozpoznania uzasadnił stwierdzeniem, że "skarga jest oczywiście uzasadniona, ponieważ wydane orzeczenie rażąco narusza przepisy wskazane w *petitum* i jest krzywdzące dla skarżącego poprzez zasądzenie na jego rzecz odszkodowania jedynie za okres od 27.05.2006 do 31.01.2008 r., co w rezultacie skutkuje wypłatą niższej kwoty z tytułu w/w odszkodowania". Ponadto skarżący przytoczył kilka zagadnień prawnych, które według niego mają "zasadnicze znaczenie dla jednolitości orzecznictwa" i sprowadzają się do wyjaśnienia następujących kwestii: 1) "czy wydanie przez stronę przeciwną aktu wewnętrznego tj. zarządzenia z dnia 30.08.2010 r. w sprawie trybu postępowania w sprawach roszczeń byłych pracowników PGE KWB B. SA za zaniżone emerytury w związku z procesem weryfikacji okresów pracy górniczej zawierającego oświadczenie o treści <PGE KWB B. S.A. uznaje roszczenia z tytułu zaniżonej wysokości emerytur zgłaszane przez byłych pracowników Spółki, z uwzględnieniem 10 letniego okresu przedawnienia> nie stanowi uznania powództwa w niniejszej sprawie?"; 2) "czy wskutek wydania przez stronę przeciwną zarządzenia w dniu 30.08.2010 r. w sprawie trybu postępowania w sprawach roszczeń byłych pracowników PGE KWB B. SA za zaniżone emerytury w związku z procesem weryfikacji okresów pracy górniczej doszło skutecznie do zrzeczenia się korzystania z zarzutu przedawnienia?"; 3) "czy dla skutecznego cofnięcia czynności procesowej mającej elementy oświadczenia woli, wywołującego skutki o charakterze materialno-prawnym, konieczne jest wskazanie przyczyny powodującej odwołanie takiego oświadczenia?" oraz 4) "czy wszczęcie przez skarżącego przed ZUS postępowania o zmianę przelicznika, skutkującego w rezultacie podwyższeniem stażu pracy skarżącego należy traktować w świetle art. 295 § 1 pkt 1 k.p. jako przerwanie biegu przedawnienia, skoro była to czynność związana z dochodzeniem w przyszłości roszczeń związanych z nieprawidłowym wyliczeniem przez stronę przeciwną stażu pracy, skoro w rezultacie decyzja wydana w tej

sprawie miała znaczenie prejudycjalne dla dochodzonych roszczeń związanych z wyrównaniem świadczenia emerytalnego w zakresie różnicy pomiędzy świadczeniem pobranym przez skarżącego wg zasad określonych w pierwotnej decyzji emerytalnej ze świadczeniem określonym w w/w decyzji przyznającej wyższy przelicznik - uaktywniło roszczenie o zasądzenie odszkodowania w niniejszej sprawie?". Powód wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w zaskarżonej części i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną strona pozwana wniosła o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, a "z ostrożności procesowej" o jej oddalenie oraz o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Powód uważa w pierwszej kolejności, że jego skarga jest oczywiście uzasadniona, gdyż orzeczenie Sądu drugiej instancji narusza przepisy wskazane przez niego w podstawach kasacyjnych i w dodatku jest dla niego "krzywdzące", bowiem nie przyznało mu odszkodowania w takiej wysokości, jaka była objęta pozwem. Te okoliczności oraz dotycząca ich argumentacja nie uzasadniają przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ponieważ skarżący nie wykazał kwalifikowanego naruszenia prawa, czyli zastosowania przepisów błędnie interpretowanych, co spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia, dotkniętego brakami widocznymi bez potrzeby dokonywania głębszej analizy prawnej, "*prima facie*"(por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2001 r., I PKN 157/01, OSNP 2003 nr 18, poz. 437; z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 nr 13, poz. 230, z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004 nr 3, poz. 49 oraz z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, LEX nr 453107). Argumentacja dotycząca wydania

orzeczenia "krzywdzącego" nie dotyczy przesłanek wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przemawia również powołanie się na potrzebę rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy przedstawionych przez powoda zagadnień prawnych. Zagadnienie prawne jest to problem, który wiąże się z określonym przepisem prawa materialnego lub procesowego, którego wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Dlatego sformułowanie zagadnienia prawnego uzasadniającego wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez wskazanie konkretnych przepisów prawa, których ono dotyczy i przedstawieniu argumentów prowadzących do rozbieżnych ocen (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 nr 1, poz. 11; z dnia 13 sierpnia 2002 r., I PKN 649/01, OSNP 2004 nr 9, poz. 158 oraz z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, Wokanda 2004 7-8, poz. 51). Warunek określenia przepisu, którego dotyczy przedstawione zagadnienie prawne spełnia jedynie ostatnie z czterech przytoczonych pytań, dotyczące kwestii, czy wszczęcie postępowania przed organem rentowym o przeliczenie świadczenia należy traktować jako przerwanie biegu przedawnienia roszczenia przeciwko pracodawcy o odszkodowanie za wydanie niewłaściwego świadectwa pracy. Zagadnienie to jednak nie ma charakteru "istotnego" i było już wielokrotnie wyjaśniane w orzecznictwie (które skarżący pomija). Sprawa dotyczy roszczenia odszkodowawczego ze stosunku pracy (roszczenie byłego pracownika przeciwko byłemu pracodawcy w związku z wystawieniem wadliwego świadectwa pracy). Przerwanie biegu przedawnienia takiego roszczenia mogło nastąpić wyłącznie przez czynność podjętą przeciwko dłużnikowi (pracodawcy), a nie wobec innego podmiotu (organu rentowego). Przerwanie biegu przedawnienia nie dotyczy czynności przedsięwziętych przez stronę w ramach jakiegokolwiek stosunku prawnego i w odniesieniu do osoby niebędącej dłużnikiem (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 1992 r., III CZP 60/92, LEX nr 9077 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2010 r., III CSK 124/09, LEX nr 578043 i z dnia 29 października 2010 r., I CSK 705/09, LEX nr 784900). Taki wniosek wynika wprost ze zwykłej wykładni (analizy językowej) art. 295 § 1 pkt 1

k.p., zgodnie z którym bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed właściwym organem powołanym do rozstrzygnięcia sporów lub egzekwowania roszczeń przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Wystąpienie przez byłego pracownika do organu rentowego z wnioskiem o przeliczenie świadczenia emerytalno-rentowego nie jest czynnością zmierzającą bezpośrednio do zaspokojenia, czy zabezpieczenia roszczenia odszkodowawczego wobec byłego pracodawcy z tytułu wadliwego wystawienia świadectwa pracy.

Z powołanych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Jednocześnie na mocy art. 102 k.p.c. Sąd Najwyższy odstąpił od obciążania powoda obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz strony pozwanej, kierując się analogicznymi względami, jak Sąd Okręgowy przy rozstrzygnięciu o kosztach postępowania odwoławczego.